

Maria

De vuxna tänker: det ordnar sig alltid, det är ingen fara med barnet. I barnets själ och psyke råder det ett obeskrivligt kaos efter pappas självmord. Vi ska inte utsätta barnet för skrämmande saker, låter vi henne bara vara ifred så ordnar sig allting av sig själv med Guds hjälp och gränslösa kärlek. Man ska inte utsätta ett barn för onödiga påfrestningar.

Barnet söker febrilt och desperat efter ett par öppna, seende och varma ögon men det är stängt överallt, och hon lär sig att stänga av känslor, stänga in och förtränga tills hon blir så där härligt tom, euforisk och uppsluppen för då blir mamma och de andra vuxna nöjda, stolta och glada över att de är så himla duktiga på att ta hand om henne på det allra bästa viset.

För glad och nöjd ska människan vara och pappa ska vi inte sörja för han var ju slut som människa och vilken fin och tapper tjej du är.

Flickan har omväxlande ett vacuum och ett snurrande kaos i huvudet men säger ingenting till någon snäll och hänsynsfull som hon är.

Att hon befinner sig i en allvarlig kris det har hon inte en aning om och så länge de vuxna tycker att hon är OK så är det lugnt. Det ordnar sig alltid på något vis och jag har ju mina kompisar och Gud. Mamma slänger sig i famnen på första bästa karl eftersom hon också är traumatiserad men som hon inte erkänner för sig själv. Kort sagt allting är bara bra i familjen och bara man tänker positivt och optimistiskt i alla lägen så kommer allt att gå så bra. Den elvaåriga flickan sällar sig gänget som sitter och sniffar kontaktlim i dungen inne i skogen. Det är en härlig och flummig gemenskap som hon inte vill välja bort och ruset är underbart. Flickans nya styvpappa, en charmig och arrogant alkoholiserad periodare, tafsar på henne sexuellt när mamma är på jobbet, men utåt sett så är familjens fasad helt klanderfri och perfekt. Flickan lär sig att hålla masken och är väldigt snäll och hjälpsam mot sina kamrater. Gruppen KISS dånar ur hennes stereo och Deep Purple. En dag så kommer hennes styvpappa in på hennes rum alldeles naken. Under en treårsperiod så blir hon våldtagen 258 gånger och han hotar med att döda henne om hon skvallrar något till mamma och att det är helt naturligt och bra att vuxna har sex med sitt barn. Flickan stänger av ångesten och är extra snäll och generös mot sin omgivning. Styvpappan är glad och väldigt socialt generös och skämtar mycket så att mamma och flickan skrattar. Familjens liv löper på enligt planerna och mamma och styvpappa är så kära i varandra. Flickan sniffar uppe skogen varje dag och hon känner sig harmonisk och trygg, bara vacuumet och det snurrande kaoset i huvudet, men det kommer att ordna sig för hon har ju alltid sin vän Gud som kan göra mirakel. Hon kände sig lycklig och euforisk.

Tio år senare: Flickan nu tjuugoett år gammal sitter i sin etta i miljonprogrammet och bara stirrar in i mönstret på den anskrämliga bruna tapeten. Hon har gjort det i två timmar och har inte sovit och ätit på tre dygn. Den bipolära manin och kraftiga gränspsykosen har tagit henne till oanade höjder av vansinne. Folk har slutat med att kontakta henne för länge sedan och hon tillbringar dagarna uppe på stan och sjukhuset där hon går omkring och visar bröstet för folk vilket renderar i att hon blir arresterad av polisen och körd till akutpsykiatri och inläggning och förvaring några veckor.

Den antipsykotiska medicinen gör henne bara ännu sjukare. Lithium mot hennes bipolära sjukdom gör

henne dock gott. Hon spelar gränspsykosfri för på avdelningen finns en manlig skötare som gör sexuella närmanden.

När hon kommer hem till sin ruskiga lägenhet så sugts hon in i tapetmönstren. Gränspsykosen blir allt värre. Telefonen som aldrig ringer trots att hon har fyra äldre syskon och några vänner. På nätterna så går hon omkring och förstör bilar på parkeringen, krossar rutor och skär sönder däck. Det är sensommar 1986 och hon ligger på golvet naken och lyssnar på The Smiths och The Cure. Om tre veckor så ska solen explodera i ett psykotiskt sammanbrott för henne, ett tillstånd som hon inte ens i sina vildaste fantasier hade kunnat föreställa sig. Det ultimata konstanta helvetet. Vad hade hon gjort för dumt för att ha förtjänat detta?

Hennes styvpappa blir mördad på en fest

i Laxå. Marias familj och övriga omgivning grips av fasa och superstress när de träffas.

Mycket skuldkänslor och panik. Psykiatrin kan inte hjälpa henne. Maria ska vara supersjuk i ett helt evighetslångt år. Djävulen njuter av att se henne pinas och plågas. Folk som träffar henne är skräckslagna. Hon har inte en aning om vem hon är. Ständig ångest och en förvirring som är en härva som det inte går att ta sig ur. Hon är vaken men hon sover.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten